

[Stauning.]

stre er enedes om, kan formentlig ikke ret vel tænkes.

Der kan utvivlsomt næres megen Tvivl, saaledes som jeg med disse faa Ord har tilkendegivet, om hele Lovforslagets Værdi. Denne Tvivl om Værdien maa være steget navnlig i den senere Tid, efter at vi har set det konservative Hovedorgan erklære, at Sagen i Virkeligheden er taget af Dagsordenen, og da dette jo ikke endnu er sket formelt her paa Rigsdagen, afventer jeg altsaa denne Tilkendegivelse af Enighed mellem den konservative Rigsdagsgruppe og det konservative Hovedorgan ved, at Lovforslaget virkelig tages af Dagsordenen, saaledes som Hovedorganet erklærer, at det er sket. Netop af Hensyn til disse foreliggende Omstændigheder er der ikke i Dag, synes jeg, Anledning til nogen videregaaende Omtale af det, som har været Grundlaget for de Forhandlinger og er Grundlaget for den Betænkning og det Ændringsforslag, som nu foreligger.

Mit Partis Medlemmer har fremsat Ændringsforslag gaaende ud paa at give Lovforslaget en anden Affattelse, en Affattelse, som i Hovedsagen vil være kendt fra Forhandlingerne i Juli Maaned, og som denne Gang er indskrænket til at omfatte de Bestemmelser, der har direkte Forbindelse med Toldlovgivningen. Disse Bestemmelser, som vi altsaa fremsætter som Ændringsforslag her, er Led i et andet af os fremsat Lovforslag angaaende Støtte for Haandværk og Industri, et Lovforslag, der jo lider den Skæbne at behandles i et andet Udvalg. Vi maatte tage disse Bestemmelser ud af det nævnte Lovforslag og anbringe dem som Ændringsforslag her, da Venstre og det konservative Folkeparti havde valgt den besynderlige Fremgangsmaade at fordele samtlige Kriseforslag til fire forskellige Udvalg. Det havde formentlig været en rimeligere Fremgangsmaade, om man havde søgt at samle alle de Lovforslag vedrørende Kriselovgivningen, som nu foreligger for Rigsdagen, i eet Udvalg, da der saa havde været Mulighed for at faa et ganske anderledes Overblik over Tingene, end der kan være, naar Lovforslagene er spredt paa saa mange forskellige Steder. Men derved er altsaa intet at gøre. Jeg nævner det i Øjeblikket som en Begrundelse for, at vi har taget nogle Paragraffer ud af et som Helhed fremsat Lovforslag og nu stiller dem som Ændringsforslag her, hvor de paa Grund af Hovedforslagets Karakter maa siges at finde en naturlig Anvendelse.

Ændringsforslaget er i øvrigt velkendt

fra den indgaaende Forhandling, som fandt Sted om det for et halvt Aars Tid siden. Gennem det aabnes der Adgang til Lettelser for Erhvervene ved Ophævelse eller ved Nedsættelse af generende Told paa Raastoffer og Hjæpestoffer, og der aabnes Adgang til i meget begrænset Udstrækning at indføre midlertidige Importafgifter paa fremmede Varer, højst med en Varighed af 3 Aar. Betingelsen for saadanne Foranstaltningers Iværksættelse er, at Rigsdagsudvalgets Flertal, altsaa faktisk en Repræsentation for Rigsdagens Flertal, kan tiltræde saadanne Foranstaltninger, og at de to Ministre, som har med Sagerne at gøre, Ministeren for Industri, Handel og Søfart og Finansministeren, er enige derom og enige med Udvalgsflertallet derom. Dernæst er det en Betingelse, at der iværksættes fornøden Kontrol for at beskytte Forbrugerne mod en grænseløs Udnyttelse af de Beskyttelsesforanstaltninger, som midlertidig maatte blive iværksat saaledes, at det sikres Publikum, at de beskyttede Varers Priser nedsættes enten ved Hjælp af Toldafgiftens Udbytte eller som Følge af den ved Toldafgiftens Indførelse fremkaldte forøgede Produktion. Alt dette blev udførligt omtalt ved Behandlingen forrige Gang, og det vil derfor neppe være nødvendigt at gentage de mange Argumenter, der kan fremsættes herfor.

Jeg beklager, at dette Ændringsforslag lige saa lidt denne Gang som forrige Gang har kunnet samle et Flertal eller dog Tilslutning fra andre indenfor Udvalget. Jeg beklager, at man ikke har ønsket at indtræde i positiv Forhandling paa Grundlag af dette Ændringsforslag, for saa vidt som det jo ikke fra vor Side i nogen Maade er stillet som Ultimatum, om hvilket der ikke kunde forhandles. Vi har tværtimod, hvad der ogsaa fremgaar af Betænkningen, overfor Indvendinger, der særlig er kommet fra Venstre, fremhævet, at vi paa det Punkt, der angaar Behandlingsmaaden, meget vel kunde gaa til en Ændring, der imødekom Venstres Indvendinger. Man siger, at det er urimeligt nu at gøre Brud paa den hævdevundne Fremgangsmaade, at det er den samlede Rigsdag, der skal vedtage Ændringer i Toldloven. Vi har dertil sagt: Ja, Gud bevares! Har denne Indvending en saadan Betydning, at vi ved at opgive den foreslaaede Fremgangsmaade kan naa til større Enighed, saa vil vi i og for sig ikke indvende noget imod, at den *afsluttende* Behandling og Afgørelse finder Sted i Rigsdagen, naar blot den *Forberedelse*, som vi tilsigter, og som skal forhindre, at der bliver Anledning